

قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی

فصل اول : تعاریف

ماده ۱: اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد:

قانون : قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

سرمایه گذار خارجی : اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر ایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشا خارجی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی : انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیر نقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد :

الف - وجوه نقدی که بصورت ارز قابل تبدیل ، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تایید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد ، به کشور وارد می شود

ب - ماشین آلات و تجهیزات

ج - ابزار و قطعات یدکی ، قطعات منفصله و مواد اولیه ، افزودنی و کمکی
د - حق اختراع ، دانش فنی ، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی
ه - سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی

و - سایر موارد مجاز با تصویب هیئت دولت
سرمایه گذاری خارجی : بکار گیری سرمایه خارجی در يك بنگاه اقتصادی
جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه گذاری .
مجوز سرمایه گذاری : مجوزی که بر طبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد
سرمایه گذاری خارجی صادر می شود

سازمان : سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع
ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارایی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴ .
هیات : هیات سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون .

فصل دوم : شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲ : پذیرش سرمایه گذاری خارجی بر اساس این قانون و با رعایت
سایر قوانین ومقررات جاری کشور می بایست به منظور عمران و آبادی و
فعالیت تولیدی اعم از صنعتی ، معدنی ، کشاورزی و خدمات بر اساس
ضوابط زیر صورت پذیرد :

الف - موجب رشد اقتصادی ، ارتقاء فن آوری ، ارتقاء کیفیت تولیدات ،
افزایش فرصتهای شغلی و افزایش صادرات شود .

ب - موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی ، تخریب محیط زیست ،
اخلال در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه گذاریهای داخلی
نشود

ج - متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه گذاران خارجی نباشد
منظور از امتیاز ، حقوق ویژه ای است که سرمایه گذاران خارجی را در
موقعیت انحصاری قرار دهد

د - سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی
موضوع این قانون نسبت به ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی
در زمان صدور مجوز ، در هر بخش اقتصادی از ۲۵ درصد و در هر رشته ، از
۳۵ درصد بیشتر نخواهد بود . تعیین رشته ها و میزان سرمایه گذاری در
هریک از آنها طبق آئین نامه ای است که به تصویب هیات وزیران رسیده
است

سرمایه گذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از
کشور به جز نفت خام از این نسبت ها معاف است .

تبصره - قانون مربوط به تملك اموال غير منقول اتباع خارجی مصوب
۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می باشد . تملك هر نوع زمین به هر
میزان بنام سرمایه گذار خارجی در چارچوب این قانون نمی باشد .

ماده ۳ : سرمایه گذاریهای خارجی که بر اساس مفاد این قانون پذیرفته می شوند از تسهیلات و حمایت‌های این قانون برخوردارند . این سرمایه گذاریها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند :

الف - سرمایه گذاری مستقیم خارجی در زمینه هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می باشد

ب - سرمایه گذاریهای خارجی در کلیه بخش ها در چارچوب روشهای "مشارکت مدنی" ، "بیع متقابل و ساخت ، بهره برداری و واگذاری" که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکتهای دولتی نباشد .

تبصره - مادام که سرمایه خارجی موضوع روشهای ساخت ، بهره برداری و واگذاری مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلك نشده است ، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده در بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد .

ماده ۴ : سرمایه گذاری دولت یا دولتهای خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی می باشد .
سرمایه گذاری شرکتهای دولتی خارجی ، خصوصی تلقی می گردد

فصل سوم : مراجع ذیصلاح

ماده : ۵ سازمان ، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه گذاریهای خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه گذاریهای خارجی می باشد و درخواست های سرمایه گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش ، ورود ، بکار گیری و خروج سرمایه می باید به آن سازمان تسلیم گردد

ماده ۶ : به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواستهای موضوع ماده (۵) ، هیاتی با نام هیات سرمایه گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر اقتصادی و دارایی بعنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه ، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور ، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد ، معاونین وزارتخانه های ذیربط تشکیل می گردد .

در ارتباط با درخواست پذیرش ، مجوز سرمایه گذاری پس از تصویب هیات با تایید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می گردد .

بهنگام پذیرش سرمایه گذاری خارجی هیات موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) این قانون می باشد .

تبصره - سازمان مکلف است درخواستهای سرمایه گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف (پانزده) روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیات مطرح نماید . هیات موظف است حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ

مطرح شدن درخواستهای مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتباً اعلام نماید

ماده ۷ : بمنظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه گذاریهای خارجی در کشور ، کلیه دستگاههای ذیربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی ، وزارت امور خارجه ، وزارت بازرگانی ، وزارت کار و امور اجتماعی ، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ، گمرک جمهوری اسلامی ایران ، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی يك نماینده تام الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند . نمایندگان معرفی شده بعنوان رابط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می شوند

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸ : سرمایه گذاری خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق ، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاریهای داخلی موجود است بطور یکسان برخوردار می باشند .

ماده ۹ : سرمایه گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی ، به موجب فرآیند قانونی ، به روش غیر تبعیض آموز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به ماخذ ارزش واقعی آن سرمایه گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت .

تبصره ۱ - تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یکسال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیات تسلیم شود .

تبصره ۲ - اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن بر اساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد

ماده ۱۰ : واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی و یا با موافقت هیات و تایید وزیر امور اقتصادی و دارایی به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد

در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر ، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه گذار اولیه باشد ، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم : مقررات پذیرش ، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱ : سرمایه خارجی می تواند به يك یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد .

الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می شود .

ب - وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریده‌ها و سفارشات مربوط به سرمایه گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد .

ج - اقلام غیر نقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح

تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه
اجرائی این قانون تعیین خواهد شد

ماده ۱۲ : نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و
همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تك نرخی بودن ارز همان نرخ رایج در
شبکه رسمی کشور و در غیر اینصورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی
جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود .

ماده ۱۳ : اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه از اصل سرمایه در کشور
باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیات و بعد از نجام کلیه
تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی
و دارایی قابل انتقال به خارج خواهد بود

. ماده ۱۴ : سود سرمایه گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و
اندوخته های قانونی با تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی
قابل انتقال به خارج است

ماده ۱۵ : پرداختهای مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه گذاران
خارجی و هزینه های مربوطه ، قراردادهای حق اختراع ، دانش فنی ،
کمکهای فنی و مهندسی ، اسامی و علائم تجاری ، مدیریت و قراردادهای
مشابه در چارچوب سرمایه گذاری خارجی بر اساس مصوبات هیات و تأیید
وزیر امور اقتصادی و دارایی ، قابل انتقال به خارج می باشد .

ماده ۱۶ : انتقالات موضوع مواد (۱۲) ، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب)
(ماده (۳) این قانون قابل انجام است .

ماده ۱۷ : تامین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روشهای زیر میسر است :

الف - خرید ارز از نظام بانکی

ب - از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است .

ج - صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیات وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه می رسد .

تبصره ۱ - بکار گیری يك يا ترکیبی از روشهای فوق در مجوز سرمایه گذاری درج می گردد

تبصره ۲ - در مورد سرمایه گذاریهای موضوع بند (ب) ماده (۳) چنانچه وضع قوانین با مصوبات دولت ، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی ، پذیرفته شده در چارچوب این قانون شود ، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تامین و پرداخت می گردد . حدود تعهدات قابل پذیرش ، توسط هیات وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می رسد

تبصره ۳ - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تایید وزیر امور اقتصادی و دارایی تامین و در اختیار سرمایه گذار خارجی قرار دهد

تبصره ۴- چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد ، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می گردد

ماده ۱۸ : خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد ، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می باشد.

فصل ششم : حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹ : اختلاف بین دولت و سرمایه گذاران خارجی در خصوص سرمایه گذاریهای موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاههای داخلی مورد رسیدگی قرار می گیرد . مگر آنکه در قانون موافقتنامه دو جانبه سرمایه گذاری با دولت متبوع سرمایه گذار خارجی ، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم : مقررات نهایی

ماده : ۲۰ دستگاههای اجرایی ذیربط مکلفند در خصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید ، اجازه اقامت ، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران ، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه گذاری خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه يك آنها بر اساس درخواست سازمان اقدام نمایند

تبصره : موارد اختلاف بین سازمان و دستگاههای اجرایی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حل و فصل می شود

ماده ۲۱ : سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری و سرمایه گذاران خارجی ، فرصت‌های سرمایه گذاری ، شرکای ایرانی ، موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید

ماده ۲۲ : کلیه وزارتخانه ها و شرکتها و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلف اند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی و گزارش سرمایه گذاریهای خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان بر اساس ماده فوق عمل نماید

ماده ۲۳ : وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یکبار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیونهای ذیربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید .

ماده ۲۴ : از تاریخ تصویب این قانون و آئین نامه اجرایی آن ، قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی - مصوب ۱۳۳۴/۹/۷ - و آئین نامه اجرایی لغو می گردد . سرمایه های خارجی که قبلاً بر اساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت شمول این قانون قرار می گیرند . مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر می یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد .

ماده ۲۵ : آیین نامه اجرایی این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیات وزیران رسیده است

قانون فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و یازده تبصره در جلسه علن روز یکشنبه مورخ نوزدهم اسفند ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و صدور مواد (۱) و (۲) بندهای (ج) و (د) ماده (۲) ، بند (ب) ماده (۲) و تبصره (۲) ماده (۱۷) در جلسه روز شنبه مورخ ۱۳۸۱/۳/۴ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است .

بخش زیر بخش

کشاورزی - زراعت و باغداری

- دام و طیور ، پرورش کرم ابریشم ، زنبور عسل و شکار
- جنگل و مرتع
- ماهگیری و پرورش آبزیان
- نفت خام و گاز طبیعی اکتشاف ، استخراج و انتقال (معدن)
- اکتشاف و استخراج و فرآوری (سایر معادن)
- صنعت ، صنایع مواد غذایی ، آشامیدنی و دخانیات
- صنایع نساجی ، پوشاک و چرم
- صنایع سلولزی (چوب ، کاغذ و ...) چاپ و نشر
- صنایع شیمیایی ، فرآورده های نفتی ، لاستیک و پلاستیک

- صنایع محصولات کانی غیر فلزی بجز نفت و ذغال سنگ
- صنایع فلزات اساسی
- ماشین آلات و تجهیزات و ابزار و محصولات فلزی
- صنایع تجهیزات و حمل و نقل و خودرو سازی
- صنایع ماشین آلات و تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی (رادیو و تلویزیون و دستگاهها و وسایل ارتباطی)
- صنایع ماشین آلت و تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی (طبقه بندی نشده در جای دیگر شامل لوازم خانگی)
- صنایع ابزار پزشکی ، اپتیکی و ابزار دقیق
- بازیافت تامین آب ، برق و گاز - جمع آوری ، تصفیه ، تامین ، انتقال و توزیع آب و فاضلاب
- تولید ، انتقال و توزیع برق
- پالایش و توزیع گاز سمی ساختمان - ساخت زیربناها
- ساختمان و مسکن
- مصالح ساختمانی حمل و نقل و ارتباطات - حمل و نقل راه آهن
- حمل و نقل جاده ای
- حمل و نقل لوله ای
- حمل و نقل آبی
- حمل و نقل هوایی
- خدمات پشتیبانی

- پست و مخابرات خدمات - خدمات مالی (بیمه ، بانک و...)
- گردشگری
- امور عمومی
- خدمات شهری
- آموزش و پژوهش
- سایر خدمات (مهندسی ، طراحی) و ...